

Udlændingestyrelsen er også os herinde. Det er jo faktisk ministeriets repræsentanter. Hvordan skal vi klare det?

Og det er ikke nok med det problem, vi har nu. Vi har jo set, at flygtningetallene er steget helt enormt i år. Altså det er ikke en trossag, hr. Svane. Vi må have en løsning.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Det omkvæd har vi hørt, al den tid Dansk Folkeparti har eksisteret, og det omkvæd vil blive gentaget al den tid, Dansk Folkeparti eksisterer. Gid det snart måtte være slut med den eksistens, for kommunerne har gjort en kæmpe indsats på baggrund af lovgivning især præsteret af denne regering, som har løst så mange opgaver. Jeg tror også, vi i fremtiden vil kunne løse denne humanitære opgave, men det har vi jo fået klart bevis på så mange gange, lige så længe Dansk Folkeparti har eksisteret, at det vil Dansk Folkeparti ikke.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Hr. Svane, det er den omvendte verden lige pludselig at gøre Dansk Folkeparti til problemet. Det er jo ikke Dansk Folkeparti, der er problemet. Tværtimod, det er de politikere herinde i det danske Folketing, der har ladet udviklingen køre fuldstændig uden at gøre noget.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil begynde bagfra i det her beslutningsforslag, for hen imod slutningen af forslaget er der en bemærkning, som vi fra Enhedslistens side synes lyder enormt fornuftig, og det er enormt sjældent, at vi synes det om forslag fra Dansk Folkeparti. Derfor synes jeg, det skal nævnes her.

Der er nemlig en sætning med en kerne af sandhed. Det hedder i bemærkningerne til forslaget, og jeg citerer:

»Kravene til plejehjem, behandling af nye sygdomme m.v. stiller så store krav, at budgetterne ganske enkelt ikke rækker.«

Det er vi simpelt hen fuldstændig enige i.

Forslaget er i øvrigt et mismask af sammenkrabede informationer, skrækvisioner om Danmarks fremtid, fejlagtige påstande om Danmarks fortid, f.eks. at Danmark i århundreder har været en relativt homogen befolkning med en meget lille indvandring. Vrøvl fra ende til anden. Så kan man jo ved at læse den fornuftige

sætning blive bekræftet i det dér med den blinde høne.

For jeg mener, at Dansk Folkeparti har ramt rigtigt i at sige, at der mangler penge til velfærdssektoren. Vi deler den bekymring i Enhedslisten, at mange mennesker landet over føler utryghed ved udsigten til forringelser i velfærdssystemet. Det velfærdssystem som ikke mindst den ældre generation har været med til at opbygge.

Nu er der næppe nogen, der er i tvivl om, at Enhedslisten er at finde blandt kritikerne og modstanderne af forringelser af hjemmehjælpen, forringelser på plejehjemmene, hospitalerne, og hvor det ellers er. Og at vi i al beskedenhed forsøger at modvirke den nyliberalistiske politik på de her områder, som såvel regering som opposition ellers gennemfører.

Men i modsætning til Dansk Folkeparti føler vi det ikke hensigtsmæssigt at lede efter syndebugke for de her nedskæringer, som der er omtalt her. Vi mener, at ansvaret skal placeres der, hvor ansvaret er, nemlig blandt de politikere, som mener, at det er vigtigere at bevilge penge til f.eks. militæret, end det er at bevilge penge til velfærdssystemets ydelser.

Nu er det næppe tænkeligt, at Dansk Folkeparti ønsker at opgive sin eneste virkelige politiske kanin, nemlig modstanden mod udlændinge, for hvor ville partiet så være henne? Derfor skal dette problem selvfølgelig bruges til at illustrere én eneste pointe: Der skal være færre udlændinge i Danmark. Og her er det så familie-sammenføringen, det handler om.

I Enhedslisten har vi den opfattelse, at vi sådan set kan pibe eller synge, vi kan råbe eller skringe, vi kan hoppe eller danse, men uanset hvad vi vælger af det, så er Danmark på vej til at blive et flerkulturelt samfund. Vi kan diskutere, om det skal gå 2 år hurtigere eller langsommere, men retningen er der ikke nogen tvivl om i kraft af den øgede internationalisering og globalisering, som foregår.

Den kendsgerning kan vi så møde med frygt, vi kan møde den med fordømme, vi kan møde den med fordømmelser, eller vi kan forsøge at møde den med åbenhed og nysgerrighed.

Vi har den opfattelse i Enhedslisten, at et kulturmøde altid vil give gnidninger og problemer, men vi har også den opfattelse, at med åbenhed, nysgerrighed og gensidig respekt har vi det bedste udgangspunkt for at overvinde problemerne og skabe et samfund, der bygger på demokrati, menneskerettigheder og ligestilling.